

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. J. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie wykazał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze świadczonej do dnia 1 stycznia 1999 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. (decyzja k.16 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 25 lutego 2016 roku)

W dniu 11 maja 2016 roku M. J. złożył odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do emerytury oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. (odwołanie k 2-7)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 10 czerwca 2016 roku pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k 17-18)

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – II Oddział w Ł. odmówił M. J. prawa do emerytury pomostowej podnosząc w uzasadnieniu, że wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat ani przed dniem 1 stycznia 1999 roku ani po dniu 31 grudnia 2008 roku. (decyzja k 23 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 25 lutego 2016 roku)

M. J. odwołał się w dniu 25 maja 2016 roku od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury pomostowej oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. (odwołanie k 2-7 sprawy o sygn. akt VIII 1386/16)

Odpowiadając na powyższe odwołanie pismem z dnia 17 czerwca 2016 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k 24-25 sprawy o sygn. akt VIII 1386/16)

Postanowieniem z dnia 5 września 2016 roku Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy obu odwołań wnioskodawcy. (postanowienie k 34 sprawy o sygn. akt VIII 1386/16)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. J., urodzony (...), będący członkiem otwartego funduszu emerytalnego, wnoszący o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa, w dniu 25 lutego 2016 roku złożył wniosek o emeryturę. (wniosek k. 1-8 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 25 lutego 2016 roku)

Ogólny staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 25 lat, 5 miesięcy i 26 dni. (niesporne)

W okresie od 21 kwietnia 1972 roku do 31 sierpnia 1972 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomocy montera maszyn budowlanych. (świadczenie pracy k 26 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 25 lutego 2016 roku)

W okresie od 1 lutego 1973 roku do 31 grudnia 1976 roku był pracownikiem Przedsiębiorstwa (...) w Ł., zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy. (świadczenie pracy k 27 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 25 lutego 2016 roku)

Początkowo – do 2 kwietnia 1975 roku zajmował stanowisko montera samochodowego, od 3 kwietnia 1975 roku - robotnika sprzętu ciężkiego. (opinia k 95, pismo k 96, świadczenie pracy k 27 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 25 lutego 2016 roku)

Jako monter wnioskodawca stale pracował przy naprawie podwozi samochodów ciężarowych i pracę tę wykonywał tylko w kanałach. Nie był delegowany do innych prac. (zeznania świadka J. K. k 146 - 147, przesłuchanie wnioskodawcy k 149 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami k 145 – płyta CD k 150)

Jako pracownik sprzętu ciężkiego zajmował się załadunkiem 40-tonowych kontenerów 16-kołowych. Robił to przy pomocy liny i wciągarki mechanicznej. (przesłuchanie wnioskodawcy k 149 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami k 145 – płyta CD k 150)

Dźwig i suwnicę obsługiwały inne osoby – operatorzy, wnioskodawca podsuwał wózki. (zeznania świadka J. K. k 146 – płyta CD k 150)

Od 2 stycznia 1977 roku do 31 grudnia 1978 roku ubezpieczony był pracownikiem (...) Zespołu (...) w Ł. zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku salowego. Praca ta uznana została jako praca w szczególnych warunkach. (świadczenie pracy w szczególnych warunkach – w aktach osobowych k 63)

Przypadające w okresie tym okresy nieskładkowe to: 11-15 stycznia 1977, 17 stycznia – 5 lutego 1977, 8-14 kwietnia 1977, 13-15 września 1977, 29 maja – 5 czerwca 1978, 3-6 listopada 1978) – łącznie 47 dni. (załącznik do świadectwa o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach – w aktach osobowych k 63)

W okresie od 2 listopada 1979 roku do 28 lutego 1982 roku M. J. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w B. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku mechanika samochodowego i kierowcy samochodowego. (świadczenie pracy k 65)

Pracując jako pomocnik - mechanika wnioskodawca przyuczył się do zawodu kierowcy. (pismo k 74, umowa o pracę k 73)

Od 1 października 1980 roku został przeniesiony na stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego. (podanie wraz z adnotacją – k 75, opinia – k 77)

Jako mechanik wnioskodawca pracował tylko w kanale, a jako kierowca jeździł na terenie kopalni i elektrowni (...). Prace te wykonywał w wymiarze 10-12 godzin dziennie. (zeznania świadka Z. Ł. k 148, przesłuchanie wnioskodawcy k 149 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami k 145 – płyta CD k 150)

Od 11 października 1982 roku do 11 grudnia 1990 roku wnioskodawca był ponownie zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy – mechanika samochodu ciężarowego. (opinia k 104, świadectwo pracy k 105)

W okresie tym jeździł samochodem ciężarowym marki T. z przyczepą przewożąc sypkie materiały budowlane, także do byłego Związku (...). Dziennie pracował po 12 godzin. Nie był delegowany do innych prac. (zeznania świadków J. K. k 147, Z. Ł. k 148, przesłuchanie wnioskodawcy k 149 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami k 145 – płyta CD k 150)

W angażach kierowców samochodów ciężarowych dopisywano stanowisko mechanika tylko po to, by nałożyć na nich obowiązek drobnej naprawy w trasie. Żadnych mechanicznych prac kierowcy nie wykonywali, byli od tego pracownicy zatrudnieni na stanowiskach mechaników. (zeznania świadków J. K. k 147, Z. Ł. k 148 – płyta CD k 150)

Od 12 grudnia 1990 roku do 31 marca 1992 roku M. J. był pracownikiem Przedsiębiorstwa (...) w Ł., zatrudnionym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 12,5 tony. Okres ten został uznany za okres pracy w szczególnych warunkach. (świadczenie pracy w szczególnych warunkach – w aktach osobowych – k 85)

Do obowiązków wnioskodawcy nie należała naprawa samochodu, którym jeździł. (zakres obowiązków – w aktach osobowych – k 85)

W okresie od 15 kwietnia 2009 roku do 10 czerwca 2009 roku M. J. był pracownikiem J. W. prowadzącego firmę (...), zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Praca ta nie została uznana przez pracodawcę za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. (świadczenie pracy k 17 akt VIII U 1386/16 połączonej ze sprawą niniejszą)

Od 1 sierpnia 2010 roku do 31 grudnia 2011 roku wnioskodawca był zatrudniony u L. S. prowadzącego przedsiębiorstwo (...) – S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Praca ta nie została uznana przez pracodawcę za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. (świadczenie pracy k 18 akt VIII U 1386/16 połączonej ze sprawą niniejszą)

W okresie od 12 lutego 2013 roku do 31 lipca 2013 roku, od 11 września 2013 roku do 28 lutego 2014 roku, od 5 marca 2014 roku do 31 sierpnia 2014 roku, od 2 października 2014 roku do 10 marca 2015 roku, od 2 lipca 2015 roku do 30 listopada 2015 roku ubezpieczony był pracownikiem Zarządu Dróg i Z. w P. zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Praca ta nie została uznana przez pracodawcę za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. (świadczenia pracy k 19 – 23 akt VIII U 1386/16 połączonej ze sprawą niniejszą)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie powołanych dokumentów oraz na podstawie zeznań świadków, korespondujących z przesłuchaniem wnioskodawcy jako strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z brzmieniem art.184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2013 r., poz.1440 z późn. zm.) (dalej: ustawa emerytalna) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art.184 ust.2 ustawy emerytalnej emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Z przepisu art.32 ustawy emerytalnej wynika z kolei, że możliwe jest wcześniejsze przejście na emeryturę przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zasady przechodzenia na wcześniejsze emerytury oraz wykazy stanowisk do tego uprawniających określa Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 z późn. zm).

Według treści § 3 i 4 tego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. Analiza treści wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że do prac w warunkach szczególnych należą wymienione w dziale VIII pod poz. 2 „prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych,

specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów”.

Do prac tego rodzaju należą wymienione w załączniku do zarządzenia nr 19 Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 10 listopada 1986 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach, wykazie A dziale VIII poz. 2 pkt 2 prace na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Do prac w szczególnych warunkach zalicza się także wymienioną w wykazie A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wymienioną w poz. 16 działu XIV – prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych.

W wykazie A stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. (Dz. Urz. MB z 1983 roku, Nr 3, poz.6) „w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz wzrostu emerytury i renty” w dziale XIV poz. 16 pkt.1 wymieniona została praca na stanowisku mechanika samochodowego stale wykonującego prace w kanałach remontowych.

Także praca salowego na zamkniętym oddziale psychiatrycznym w bezpośrednim kontakcie z pacjentami jest wymieniona we wskazanym wykazie A rozporządzenia dziale XII, pkt 1 oraz w wykazie A dziale XII poz 1b) pkt 15 zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1983 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu zdrowia i opieki społecznej (Dz.Urz. MZ z 1989 roku, Nr 6, poz.27)

Stosownie zaś do treści § 2 ust.1 cytowanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach w nim określonych są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest - w myśl § 2 ust. 2 - świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione według określonego wzoru lub świadectwo pracy, w którym zakład pracy stwierdza charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca spełnił warunki do uzyskania emerytury w zakresie wymaganego wieku (ukończone 60 lat), ogólnego stażu pracy (co najmniej 25 lat).

Spór dotyczył uznania za pracę w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia wnioskodawcy:

- w okresie od 21 kwietnia 1972 roku do 31 sierpnia 1972 roku w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Ł.,
- w okresie od 1 lutego 1973 roku do 31 grudnia 1976 roku w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.,
- w okresie od 2 stycznia 1977 roku do 31 grudnia 1978 roku w (...) Zespole (...) w Ł.,
- w okresie od 2 listopada 1979 roku do 28 lutego 1982 roku w Przedsiębiorstwie (...) w B.,
- w okresie od 11 października 1982 roku do 11 grudnia 1990 roku w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.,
- w okresie od 12 grudnia 1990 roku do 31 marca 1992 roku w Przedsiębiorstwie (...) w Ł..

Jeżeli chodzi o pierwszy ze wskazanych okresów pracy wnioskodawcy w (...) Przedsiębiorstwie (...), materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do uznania go za zatrudnienia w warunkach szczególnych. Poza świadectwem pracy w sprawie niniejszej nie został przedstawiony żaden przekonujący dowód na to, że praca wnioskodawcy na stanowisku pomocy montera maszyn budowlanych była pracą w szczególnych warunkach

wykonywaną stale w pełnym wymiarze czasu pracy. Twierdzenia wnioskodawcy w tym zakresie, jako nieudowodnione, pozostają gołosłowne.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wykazał natomiast, że w okresie zatrudnienia M. J. od 1 lutego 1973 roku do 31 grudnia 1976 roku w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., początkowo – do 2 kwietnia 1975 roku zajmował on stanowisko monter samodzielnego, od 3 kwietnia 1975 roku - robotnika sprzętu ciężkiego, przy czym – jak wynika ze spójnych zeznań świadka K. i przesłuchania odwołującego - jako monter wnioskodawca stale pracował przy naprawie podwozi samochodów ciężarowych i pracę tę wykonywał tylko w kanałach. Nie był delegowany do innych prac. Dlatego też pracę tę należy zaliczyć do prac w szczególnych warunkach w wymiarze **2 lat, 2 miesięcy i 2 dni**.

Pozostały okres tego zatrudnienia – od 3 kwietnia 1975 roku do 31 grudnia 1976 roku, podczas którego M. J. wykonywał pracę na stanowisku pracownika sprzętu ciężkiego, polegającej na załadunku 40-tonowych kontenerów 16-kołowych przy pomocy liny i wciągarki mechanicznej nie może być zaliczony do prac w szczególnych warunkach, bowiem stanowisko takie nie jest uwzględnione w cytowanym rozporządzeniu.

Okres zatrudnienia wnioskodawcy od 2 stycznia 1977 roku do 31 grudnia 1978 roku w (...) Zespole (...) w Ł. na stanowisku salowego jest okresem pracy w warunkach szczególnych, co bezpośrednio wynika ze świadectwa pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Wskazanie niewłaściwego punktu wykazu przez pracodawcę nie zmienia tego stanowiska. Odliczając od okresu zatrudnienia – 1 roku, 11 miesięcy i 30 dni okres nieskładkowy w wymiarze 47 dni, pozostaje okres **1 roku, 10 miesięcy i 23 dni** pracy w tych warunkach.

Jeśli chodzi o okres od 2 listopada 1979 roku do 28 lutego 1982 roku w Przedsiębiorstwie (...) w B., wskazać należy, że M. J. do końca września 1980 roku pracował jako pomocnik mechanika wykonując tylko prace w kanałach, a od 1 października 1980 roku kiedy to został przeniesiony na stanowisko kierowcy samochodów ciężarowych i zaczął jeździć samochodami marki T. i K. o masie całkowitej powyżej 3,5 tony. W związku z tym zaliczyć mu należy do pracy w szczególnych warunkach okres **2 lat, 3 miesięcy i 29 dni**.

Z ustaleń Sądu wynika nadto, że w okresie od 11 października 1982 roku do 11 grudnia 1990 roku wnioskodawca był ponownie zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., w pełnym wymiarze czasu pracy i w okresie tym jeździł samochodem ciężarowym marki T. z przyczepą przewożąc sypkie materiały budowlane, także do byłego Związku (...). Dziennie pracował po 12 godzin. Nie był delegowany do innych prac. Pomimo, że w angażu dopisano mu stanowisko mechanika, pracy tej – jak wynika ze spójnych zeznań świadków – żaden kierowca samochodu ciężarowego nie wykonywał. W angażach tych dopisywano bowiem stanowisko mechanika tylko po to, by nałożyć na kierowców obowiązek drobnej naprawy w trasie. Żadnych mechanicznych prac kierowcy nie wykonywali, byli od tego pracownicy zatrudnieni na stanowiskach mechaników. Uznać zatem należy, że cały powyższy okres zatrudnienia (**8 lat i 2 miesiące**) zaliczyć należy do pracy w szczególnych warunkach.

Materiał dowodowy wykazał także, że w okresie od 12 grudnia 1990 roku do 31 marca 1992 roku M. J. był pracownikiem Przedsiębiorstwa (...) w Ł., zatrudnionym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 12,5 tony i okres ten został uznany przez byłego pracodawcę za okres pracy w szczególnych warunkach. Podkreślenia wymaga, że do obowiązków wnioskodawcy nie należała naprawa samochodu, którym jeździł. W związku z tym zaliczeniu podlega jako praca w szczególnych warunkach okres **1 roku, 3 miesięcy i 19 dni**.

Sumując wszystkie okresy pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych – łączny okres pracy w tych warunkach przewyższa 15 lat.

Dlatego też Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. przyznał M. J. prawo do żądanego świadczenia począwszy od dnia 29 lutego 2016 roku, tj. ukończenia 60 roku życia.

Rozpoznając odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 15 kwietnia 2016 roku Sąd na podstawie art.16 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tj. Dz.U. z 2015 r. poz. 965) uznał, że wobec przyznania

wnioskodawcy prawa do emerytury na podstawie art.184 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie może on nabyć równocześnie prawa do emerytury pomostowej, która ustaje z dniem poprzedzającym dzień nabycia prawa do emerytury, która jest ustalona decyzją organu rentowego lub innego organu emerytalno-rentowego, określonego w odrębnych przepisach.

Nadto, poza świadectwami pracy obejmującymi okres zatrudnienia wnioskodawcy po dniu 31 grudnia 2008 roku, z których nie wynika w żaden sposób wykonywanie w tym okresie pracy w szczególnych warunkach lub pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, nie przedstawił on żadnych dowodów na tę okoliczność.

Dlatego też Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji z dnia 15 kwietnia 2016 roku jako niezasadne.

Stosownie do wyników postępowania, na podstawie art.98 k.p.c. Sąd obciążył organ rentowy obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez wnioskodawcę w zakresie odwołania od decyzji z dnia 7 kwietnia 2016 roku. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) – w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia odwołania.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.